

Občni zbor Županske zveze v Mariboru.

Dne 16. marca se bo vršil ob 10. uri dopoldne v dvorani Gospodarske banke v Mariboru občni zbor Županske zveze s sledečim sporedom: 1. Poročilo načelnstva. 2. Sklep glede resolucije proti novim občinskim bremenom. 3. Slučajnosti.

ŽUPANSKA ZVEZA.

Med. univ. Dr MAKS ŽGUR

zobozdravnik,

ordinira od 9. do 12. ure dop. in 3. do 5. ure pop.
Maribor, Meljska cesta 2 v novi
Vlahovičevi hiši v bližini kolodvora

Moj Tovariš. Molitvenik za mladeniče, s posebnim naukom za vojake. Cena: rdeča obreza 16 Din, zlata obreza 20 Din, s poštnino 2 Din več. Zelo primerna knjižica, zlasti zdaj, ko se naši fantje zopet odpravljajo k vojakom! Naj bi pač nobeden ne šel brez nje v tujino in naj bi ga ta dober »Tovariš« dobroga zopet srečno domu pripeljal! Pošljite knjižico tudi vojakom, ki že služijo! Da bi le ne bilo že prepozno! — Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

DOPISI

Št. Janž na Drav. polju. Kljub temu, da sta dve gostilniški veselici ta dan vabili vesele vinske bratce, so vendar številne vrste ljudi dne 2. t. m. zasedle našo društveno dvorano, da se za sklep predpusta še enkrat pozabavajo. Reči moramo, da je prišel vsak na svoj račun.

Št. Peter pri Mariboru. Na lastno prošnjo je bil upokojen orožniški narednik Lovro Štok, kateri je bil več let dodeljen tukajšnji orožniški postaji. Vsled svoje postrežljivosti in nepristranosti je bil med Šentpeterčani splošno priljubljen. — Na gostiji Slaček—Grušovnik se je nabralo za novo bogoslovje 100 Din. Letos bomo imeli pri nas sveto birno. Do tega časa se namerava popraviti pešpot, ki vodi k cerkvi in ki je res potrebna temeljite poprave. — Utopljenca so potegnili pretekli četrtek iz Drave. Ker je bil brez vsakih listin, se identiteta ni mogla ugotoviti.

Po obliki pa je bilo soditi, da je pripadal boljšim slojem.

Brezno. Gregorjeva nedelja se letos obhaja pred godom, to je prihodnjo nedeljo, dne 9. marca, Gregorjevo pa v sredo, dne 12. marca. V nedeljo sta dve službi božji, v sredo pa sv. maše od 7. do 10. ure.

Ptuj. Letni gospodinjiski tečaj šolskih sester v Mladiki v Ptuj se radi nepričakovane razloga prične šele s 15. marcem. Vse, ki se ga žele udeležiti, naj prigrisatvijo priložijo zadnje šolsko izpričevalo, krstni list in izjavo staršev ali varuha, da se obveže plačevati stroške šolanja. Druga pojasnila daje vodstvo samo. Starši! Ne morete dovolj preceniti, kako velikega pomena je za Vaše hčere, da se gospodinjstvo izobrazijo! Zato ne zamudite prilike in pošljite jih v gospodinjstvo šolo!

Hoče. Zadnji čas ima naša kronika zaznamovati več tragičnih dogodkov. Dne 21. 2. t. l. so našli ob jarku blizu Keršičeve gostilne v Pohorju mrtvega 82letnega občinskega ubožca Janeza Pliberšek. Prejšnji dan se je potožil ljudem, da smrt druge pobira, njega, starega reveža pa ne najde. Drugi dan pa ga je premestila iz tega težkega življenja v večnost. — Skoro ob istem času pa si je smrt izbrala nepričakovano žrtev, ne 82letnega trudnega zemeljskega popotnika, ampak dvoletno živahno zdravo ljubko dekletce Marico, hčerkico hočkega trgovca g. Razbornika. Za trenutek, ko so bili stariši in služkinja silno zaposleni v trgovini v soboto popoldne, se je izmuznila in šla za hišo k hočkemu potoku, v katerega je morala po nesreči pasti, a se ni mogla sama rešiti. Še le po daljšem iskanju so jo našli mrtvo v potoku blizu mlina. Nenadna izguba ljubljene hčerke je hudo zadela stariše, a pretresla tudi še vse druge. Človek je res kakor rožica, ki danes lepo cvete, a jutri že vene in umre. — Komaj je nekoliko utihnila govorica o nenadni smrti 82letnega starčka in 2letne Marice, že pride obvelilo, da so v Dravi v Gor. Dupleku našli mrtvo truplo krepkega fanta. Bil je to tesarski pomočnik Franc Stern iz Pobrežja, star 23 let. Dne 14. januarja t. l. je izginil ter ni bilo sledu za njim. Imenovanega dne je šel (bil je zaposlen v tovarni Huter) s sprejetim plačilom proti domu. Priglasil se je v Povodnikov gostilni na Rotovškem trgu, kjer se mu je pridružila neka deklina z dvema fantoma, ki ju krečmar ni poznal. Ta deklina se mu je večkrat vsiljevala, a on jo je zavračal, ker je bil zaročen z drugo nevesto, s katero se je nameraval še ta

predpust poročiti, a imenovana je kljub njegovim odločnim izjavam lazila za njim. Ni znano, kako se je ti trojci posrečilo, da so ga zvalili s seboj. Od tedaj ni bilo ne duha ne sluha za njim. Neki železničar je slišal ta usodni večer hud prepir na brvi pri Studenčih, padec v vodo in vpitje v Dravi. Deklina je bila zaslišana na podlagi železničarjevega poročila, od začetka je vse tajila, a je pozneje vendar morala priznati, da je bila pri Povodniku v družbi rajnega, noče pa izdati obeh tovarišev. Denarja niso našli nič pri rajnem. Imel je hude rane na nogah, prsih in izbiti zob. Bil je miren, priden fant. Še le sedem tednov po tragični smrti je bilo najdeno njegovo truplo, naj bi se tudi posrečilo roki pravice odkriti krivce in izročiti zaslužni kazni!

Limbuš pri Mariboru. Pred nekaj dnevi je umrl v mariborski bolnici vsled zakasnele operacije na slepiču Josip Lang, mizarski pomočnik pri g. županu in mizarskem mojstru Josipu Dečman na Bistrici pri Rušah hiš. št. 8. Bil je gluhomem. Pri svojem mojstru se je učil kot mizarski vajenec tri leta in ostal do svoje smrti pri njem mizarski pomočnik. Iz spretne roke svojega pridnega mojstra in lastne pridnosti — dasi gluhomem — je postal občudovanja vreden pomočnik — pravi vzgled drugim. Ni pil in ne kadil. Hranil je svoj prisluženi denar za svojo mater in svoje ostale. Svoji mamiči, katero je srčno ljubil, dasi ni čul od nje nikakega ljubelega materinega glasu, je bil vedno vdan, vedel je, da je njegova mati dobra, dasi njenega glasu ni čul. Kruta smrt mu je upihnila luč življenja v 23 letu starosti. Naj počiva v miru!

Vuzenica. (Redka slovesnost.) Dne 24. februarja sta obhajala v tukajšnji nadžupnijski cerkvi svojo zlato poroko Ignac Črešnik, prevžitar v Dravčah in njegova soproga Jera, rojena Plemen. Očka je rojen 1. avgusta 1852, mamica pa 2. februarja 1858; poročena sta bila 11. avgusta 1878. Oba sta še dosti čvrsta, čeravno sta morala pretrpeti marsikatero udarce. V vojni sta izgubila tri sinove; pet sinov in ena hči so spremljali starše pred oltar. Obenem pa je bila poroka najmlajšega sina Mihaela s Tončko Grubelnik, hčerko posetnika pri Sv. Janžu nad Vuzenico. Obema paroma želimo še mnoga leta!

Pameče pri Slovenjgradcu. Dolg pust je letos in marsikdo bo norel, tako so pravile naše stare mamice. Kot še nobeno leto, tako se je letos zahotelo našim deklam zakonskega jarma. Kot prva je dala pobudo naša vrla Vikica Vrhnjakova, izborna pevka in voditeljica naših društev. Druga je bila Tončka Trobej, knjižni-

Karl May IV. zvezek IZŠEL!

„Med Jezidi“

je naslov IV. zvezka Karl Mayevih spisov. Nad vse zanimivi dogodki se odigravajo tam na daljnem Jutrovem. S tem je zaključena zbirka štirih zvezkov »KRIŽEM PO JUTROVEM«, ki so vezani v knjigo. Vezani vsi 4 zvezki stanejo 65 Din, celo platno 70 Din. Naroča se posamezne zvezke kot tudi lepo vezano zbirko pri

**Tiskarna
sv. Cirila
v Mariboru**

radostjo je sprejela Tatenbahovo ponudbo, da jo spremlja po stopnicah, da pozdravi došle goste.

Tatenbah je bil razigrane volje, saj je v bližini one, katero je toliko ljubil, pozabil je na dolgo, mučno bolezen, ki jo je ravnokar preстал, pozabil na vse, kar ga je težilo v zadnjem času. Njegov sin Anton, ki je bil prav ljub deček, je rasel brez vsake vzgoje. Ni mu preostajalo nič drugega, nego da se poroči.

Odločil se je za Ano Terezijo grofico Šenau, ženo velike lepote, blagega, plemenitega značaja. A Tatenbahovo srce ni bilo pri nevesti, njegove misli so bile tam doli v Čakovcu, tam je bila ona, ki je vdahnila s svojim nastopom njemu hrepenenje, da se je razvnel in videl le njo, samo njo.

Poročiti bi se moral v zadnjih mesecih leta 1667., a vedno je našel kak vzrok, da je odložil poroko.

Zato pa mu je prišlo kakor nalašč, ko je dobil vabilo na lov v Čakovec, saj ga je gnala želja po njej, katero je edino ljubil. Ona mu je bila vzor, njene lastnosti so se ujemale v marsičem z njegovimi, k njej ga je vlekel srce, pri njej je zopet upal najti to, kar je drugod zastoj iskal. Ljubko mu je odzdravila grofica Zrinjska,

ko se je poslovil grof Tatenbah pred odhodom na lov.

»Spretnega lovca čaka najlepše plačilo,« mu je šepnila na uho, ko se je poslovil. Kri mu je šinila v glavo, pri teh besedah bi zavriskal od veselja, ko je odhajal.

Med tem časom, ko so se vdali odlični gostje lovskemu veselju, so imeli v gradu dosti truda, da pripravijo vse, da zadovoljijo izbirčne goste.

Zadovoljno je gledala grofica Zrinjska, ko se je uredilo vse po njenem okusu in njenih navedbah. Njen namen je bil, da se počutijo gostje dobro pri njej, posebno, da pozabi grof Tatenbah na svoj dom in svoje skrbi, saj je vedela vse, kar je težilo njegovo srce. Smilil se ji je, in ravno to je bil vzrok, da se je temu čustvu pridružila tudi ljubezen do lepega plemenitaša. Zato je čutila danes neko rajsko srečo, čutila pa tudi, da se odloči danes tudi usoda zaveznikov ter se napravi korak, ki pomenja velik napredek v cellem razvoju zarote.

Glasno trobentanje, pokanje iz pušk ter lajanje psov je naznanjalo, da je lov končan ter se lovci vračajo. Kmalu so tudi došli gostje, pristopili streljati, ki so pomagali vsakemu, da se je znebil lovške oprave.

čarka tukajšnjega prosvetnega društva. Obe ti sta zdaj gospodinji pod zvonom Sv. Martina pri Slovenjgradcu. Tudi tretja Pepca Lagoja je zapustila naše lepe Pameče ter se podala s svojim izvoljencem v Pako. Po preteku polstoletja se je naveličala samskega stanu vrla Marija Grešovnik. Kot zakonskega druga si je izbrala cestarja iz Mislinje. Tako želimo vsem tem novoporočencem mnogo zakonske sreče, obdane z veseljem in božjim blagoslovom. Štiri poroke v pustnem času v naši mali fari je res rekordno število, pa bi še bilo nevest pri nas.

Brezole pri Račjem. Po kratki mučni bolezni, spreviden s sv. zakramenti je za vedno zatisnil svoje trudne oči tukajšnji mizaraki mojster Josip Mom v mariborski bolnici dne 19. lega meseca v 65. letu svoje starosti. Rajni je bil zvestega krščanskega prepričanja ter je svoje dolžnosti vestno izpolnjeval. Bil je daleč naokrog znan kot dober ter spreten rokodelce, ki je marsikoga razveselil in zadovoljil s svojim vestnim rokodelstvom. Ko je bila na tukajšnjem žitnem polju v letu 1927 postavljena lična kapelica v čast Križanemu, da bi nas varoval treska ter hudega vremena, je tudi on s svojo stroko veliko žrtvoval Bogu v čast. Akoravno potreben, je to izvršil brez vsakega odplačila. Zato naj mu ljubi Bog poplača onkraj groba stoterno. Pogreb rajnega se je vršil dne 21. tega meseca na pobreškem pokopališču s precej obilno udeležbo njegovih sorodnikov, sosedov, znancev in prijateljev. Zapušča ženo ter sedem nepreskrbljenih otrok. Zalujoči rodini naše iskreno sožalje. Njemu pa naj sveti večna luč!

Medvedce pri Pragerskem. Gotovo je malokateremu čitatelju Slovenskega Gospodarja znana vas Medvedce. Ni tako velika po številu ljudi, temveč srednja, toda dosti je pri nas razprtij. Tudi v industriji napredujemo, oziroma drugi, to je ruska družba, katera ima parno fago. Imamo tudi železnico od Pragerskega do Medvedca, katere lastnik je gospod tovarnar iz Hamer. Po železnici prevažajo največ les in kar se potrebuje za tovarno Hamer. Kakor se govori, bo g. tovarnar kmalu pričel s svojo lokomotivo voziti, tako, da bodo tudi ljudje deželni vožnje na Pragersko, kar tudi želimo. — Ker je nekdo izmed tukajšnjih zločkov popil iz pragov žreblje, ki drže tračnice ter s tem izpostavil v nevarnost ljudi in imovino, je g. tovarnar zabranil hoditi po železniški progi, kar je tudi prav.

Sv. Venčeslav pri Slov. Bistrici. Poročila sta se v tukajšnji cerkvi dne 21. februarja vzgleden mladenič, tamburaš Janez Pešak z Evo

Krajnc, vzorno članico in odbornico naše Marijine družbe. Na gostiji na ženinem domu se je nabralo 100 Din za misijone v Afriki in 200 Din za oltar domače cerkve. Na gostiji Pavlič-Brdnik se je nabralo za novo bagoslovje 100 Din. Vsem svatom lepa hvala! Novoporočencema obilo sreče in božjega blagoslova!

Laporje. Dne 23. tega meseca smo spremili k večnemu počitku vernega krščanskega moža 68 let starega Antona Kolne. Rajni je bil vzor katoličana in dobrega očeta. Opravljal je službo grobokopa skozi 32 let na tukajšnjem pokopališču. Da je bil rajni priljubljen, je pokazal njegov pogreb; spremljala ga je velika množica faranov na zadnji poti. Pevec pod vodstvom g. organista so mu zapeli ganljivo žalostinko. Naj počiva v miru, duša naj pa se raduje nad zvezdami!

Sv. Anton v Slov. goricah. Dne 20. februarja je umrla v Čagoni v visoki starosti 92 let gospa Marija Fras. Iz njenega življenja je predvsem zanimivo to, da je leta 1870 baje porodila petero otrok. Med farani je obče znano, da je porodila v začetku leta 1870 trojčke in proti božiču istega leta še dvojčka. V matičnih knjigah domače župnije so vpisani samo trojčki, iz česar se da sklepati, da sta bila dvojčka ali mrtvorojena in ne vpisana v matično knjigo ali pa sta bila rojena izven naše župnije. Zanimivo je tudi, da je preživela vse svoje otroke. Zadnji dve hčeri sta ji umrli lansko leto. Med vnuki in pravnuki pa ji je ohranjen blag spomin.

Sv. Anton v Slov. goricah. Poročil se je v sredo dne 26. februarja v Brengovi med verami čistan in pridni Avguštin Slaček z Veroniko Fekonja, rejenko pri pridnih sestrah Palučkah, pri katerih je uživala vsa leta dosedaj najlepšo vzgojo v miru in edinosti, kakršne so zmožne pač menda sašno daleč naokrog poznane te Palučke. Nevesta je bila tudi vsa leta vestna Marijina družbenica. — Na gostiji se je med gosti nabralo 160 Din za novo bogoslovje, za kar jim najlepša hvala. Ženinu in nevesti pa želimo obilo sreče.

Sv. Anton v Slov. goricah. Pri nas se je poročila vrla Marijina družbenica Nežika Mlinarič. Ne bi oznanjali tega širom sveta, saj so poroke v tem času nekaj navadnega, a naša nevesta je vredna nekaj vrstic v Slovenskem Gospodarju, kajti bila je dekla in sicer taka dekla, kakor jih je med današnjim pokvarjenim svetom malo najti. Pridna delavnost, poštenost, nedolžnost, zvestoba, to so čednosti, ki so krasile Galovo dekle Nežiko. Kakšni so posli današnje dni na svetu! Dan je vaš, noč pa je moja, pravijo, in ker noči ne porabijo za

počitek, kakor zahteva narava, ampak za ponočevanje, tudi po dnevi niso kdo ve kako sposobni za delo. Gospodar in gospodinja se ne moreta nanje-zanesti, komaj čakata, da pokvarjeni dekli ali slabemu hlapcu poteče leto, da se ga zlepa rešita. Nežika je bila pri hiši že peto leto in gospodinja je zelo žal za njo, saj ve, da take ne bo zlepa dobila. Nežika ni hodila po veselnicah in prostih zabavah, ne po gostilnah in plesih, pač pa je o prostem času veliko čitala ter si tako pridobila toliko izobrazbe, da je Marijina družbenica večkrat nastopila z govorom ali deklamacijo. Čudno! Lani na pustni dan, ji je tovarišica v šalivem dvogovoru rekla: »Včeraj si mi rekla, da se misliš drugo leto omožiti, zdaj se je pa res. Le žal nam je, da je šla iz župnije, no pa bodo pri Sv. Juriju ob Ščavnici imeli eno dobro in pridno ženo več. Božji blagoslov bodi s teboj, Nežika!

Beltinci. Tukaj je bil dne 21. februarja sejem. Dogodilo se je, da je za eno telico plačal kupec 10.200 Din. To pa se je dogodilo takole: Nek kupec, Nemec po rodu, je kupil od posestnika telico za 5.200 Din. Navzoč je bil nek nepridiprav in je takoj šel za kupcem v drugo smer ter je rekel: »Prosim, gospod, jaz sem kupil drugo kravo in potrebujem takoj denar.« Kupec se v naglici ne prepriča, ali je ta človek lastnik telice ali ni ter mu da 5000 Din. Ko je kupec svoje kupljeno blago zbiral, mu lastnik telice ni hotel dati, ker še ni bila plačana pravemu lastniku. Zdal se je kupec zavedel, da ni dal denarja pravemu lastniku, ampak ga je nekdo ogoljufal za 5000 Din. Tako je še enkrat moral plačati 5000 Din za telico pravemu lastniku.

Ljutomer. Pevski zbor Glasbene Matice iz Ljubljane koncertira dne 8. t. m. v Mariboru, v nedeljo, dne 9. marca popoldne ob treh pa v Ljutomeru. Nastopi do 60 prvovrstnih pevskih grl. Zbor bode izvajal v celoti oni program, kojega je dovršeno proizvajal po Franciji in drugod.

Ljutomer. Na redni seji mestnega občinskega zastopa Ljutomerskega dne 21. februarja se je med drugim razpravljalo o gradnji novega poslopja za sresko načelstvo in druge urade. Novo poslopje se bo gradilo na mestu, kjer stoji sedaj staro in za moderno dobo neprijetno poslopje. Novo poslopje se bo delilo v dva trakta pod eno arhitektonično zgradbo; v en trakt pridejo vsi prostori sreskega načelstva, stanovanje starešine sreskega načelstva in stanovanje za slugo; v drugi trakt bodo pa nameščeni uradi davčne uprave, najbrže tudi pošte in žandarmerije ter občinska pisarna,

Ni trajalo dolgo, in gostje so sedeli pri bogato obloženi mizi. Številni strežaji so skrbeli, da so bili gostje kar najboljšje postreženi; pridno so nosili polne vrče kipečega vina, da so se prav kmalu čutili vsi razgreti od ognjevite kapljice.

Razvozljali so se gostom jeziki, začela se je glasna govorica, prvotno o uspehih na lovu, nato o drugih stvareh, o spominih na nekdanje dni, nazadnje o sedanjem stanju razmer na Ogrskem in Hrvatskem.

»Tako ne more iti dalje,« povzame besedo grof Frankopan, »kaj se vse godi na Ogrskem in Hrvatskem, kakšne grozovitosti.«

»Da, prav imaš,« pritrdi Peter Zrinjski, »sedaj je poslal cesar namesto mene v Karlovec grofa Herbersteina, seve Nemca z vojaki, ki tam pustošijo ter plenijo.«

»A ne samo to,« poseže vmes Fran Nadasdy, »ravno včeraj sem zvedel, da so udrli vojaki z nekim nemškimi častnikom v vas, pograbilili nekaj deklet, jih mučili in oskrnili, potem pa še izropali hišo. Neko dekle je umrlo radi prestanih muk.«

»Nasilstvo, roparstvo,« vzklikne Štefan Widenedy, »ali je to naš vladar ali zaščitnik?«

»Ropar je, ki je prelomil besedo in prisego,

ali smo potem dolžni, mu biti zvesti,« razvname se Jurij Perini, »tudi nas ne veže več prisega.«

»Čisto prav imaš,« pritrdi Peter Zrinjski, »saj zlata bula ogrskega kralja Andreja iz leta 1222 je priznala ogrskemu plemstvu, da se smemo kralju tudi z orožjem upreti, ako bi hotel kršiti ustavne pravice ter svoboščino ogrskega kraljestva.«

»Kakšne namene ima Leopold,« pravi Frankopan ves razjarjen, »to je jasno pokazal o priliki poklonitve stanov v Gradcu. Ali ni res grof Tattenbah?«

»Resnica je,« pritrdi ta, »kar vesel sem bil, da si se tako potegnil za naše pravice.«

»In ti nemški plemenitaši se mu še klanjajo,« meni grofica Zrinjska, »radi bi postali popolni sužnji.«

»Proč od Avstrije,« zavpije Štefan Boczkai, ki je že precej pogledal v kozarec.

Tako se je govorilo sem in tja, dokler ni prišel čas odhoda za goste.

Strežaji so letali sem in tja, predno so imeli pripravljene konje za vsakega gosta. Marsikateri se je mogel spraviti na konja le s pomočjo strežaja, kajti dobro vino jim je udarilo v noge, da niso bile več trdne.

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavnice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Čekov-račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2119

sejna dvorana in stanovanje redarja. Za urade sreskega sodišča in jetnišnice se bo pa kupilo precej novo hišo istotam na glavnem trgu. — Nadalje so se vršile ponovne volitve v občinski kmetijski odbor, v katerega so bili izvoljeni Cimerman Hinko, Dijak Janko, Rajh Jakob, Seršen Franjo in Zemljik Fric. Občinski zastop je na isti seji med drugim tudi sklenil razpisati delo naprave regulacijskega načrta mesta, ker sicer brez regulacijskega načrta ni mogoče obdržati mlademu mestu lepega lica. Razgovarjalo se je tudi o bolnici v Ljutomeru in o neki svoti denarja, ki je bila svojčas nabrana za bolnico in je shranjena. Odbor je soglasno za gradnjo prepotrebne bolnice v Ljutomeru, posebno pa še, ker so bila pripravljala dela že pred par leti začeta, krasno solnčno stavbišče izbrano in na istem mestu po usmiljenih bratih že zgrajen velik studenec z zdravno pitno vodo. Želeti bi bilo, da se začetniki te akcije ponovno okorajšijo za to delo. Dobrohotni Prieki bodo šli radi kakor povsod, tako pa še prav posebno v tej stvari z lesom in z vožnjami ter z drugim na pomoč, saj sami najbolj občutijo potrebo bolnice. Občinski odbor tudi ni pozabil na plot, oziroma živo ograjo iz trnja, ki ni posebno v krasnem mestu ob najzanimivejši cesti z glavnega kolodvora. Že več let občina apelira na posestnika, da ta plot odstrani in napravi tam lično ograjo iz kakega drugega materiala.

Sv. Jurij ob Ščavnici. V nedeljo dne 23. februarja sta se poročila vrla Marijina družbenika Franc Kocmut in Tonika Fras. Na veselju svatbi v gostilni g. Pergerja so gostje na pobudo g. nadučitelja in starešine darovali za dijaško kuhinjo v Mariboru 200 Din. Dijaki želijo ženinu in nevesti obilo sreče!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Tukaj se je poročil vrl mladenič, vzgleden član mladeniške Marijine družbe, bralnega društva itd. Jožef Rauter s Sovjaka s pridno mladenko, vrla Marijino družbenico in članico bralnega društva Tončko Tratnik iz ugledne Kotaričeve hiše v Rožičkem vrhu. Vrlemu novoporočenemu paru želimo obilo sreče, zadovoljstva in blagoslova iz nebes. V Bolehnečah je umrl po vsej župniji znan Ajlečev oče g. J. Ajlec. Pokojnik je oče naših vrlh zidarjev, ki so bili pred par leti stebri društvenega dela pri Sv. Jurju. Rajni Ajlec je bil eden od redkih očetov, ki so tako srečni, da si postavijo nesmrten spomenik v dobrih otrokih Bog daj dobremu Ajlečevemu očetu večni mir in pokoj! — Bralno društvo živahno deluje. Dne 16. februarja je društvo priredilo dobro uspešno Strossmajerjevo proslavo.

Obrež pri Središču. V nedeljo, dne 23. februarja se je vršila v Obrežu veselica kajpada s plesom. Ali je na takšnih veselicah potreben ples, o tem nočem razpravljati. Če že mora biti, pa bodi navsezadnje tudi taka zabava. Ali na vsak način je obsojanja vredno dejstvo, da so baš na tej prireditvi bili navzoči tudi otroci — šolarji, ki so jih pripeljali starši sem s seboj. Ne morem domneti, da se sploh najdejo starši, ki jemljejo svoje otroke s seboj na takšne prireditve. Starši! Ali se zavedate, kaj nudite otrokom? Ali veste, da spada otrok na večer v postelj, ne pa v krčno, kjer mora staršem na ljubo čakati morda do polnoči, če ne dalje? Kaj bo rekla k temu vaša vest? Niti fant niti dekle do svojega 18. leta ne spadata na nobeno plesno zabavo. Kaj še le otroci — celo šolarji. Ne mislite, da so otroci tako naivni, da ne bi ničesar opazili. Kakšne pa bodo posledice take vzgoje, si lahko mislite. Krivdo takšne vzgoje boste zavračali na druge, a tedaj sebe ne boste videli. V tem smislu bi morali tudi prireditelji gledati na to, da brezobzirno zavrnejo starše, ki prihajajo na plesne veselice z otroci. Danes mladina itak prezgodaj dozori. Da bi celo starši to pospeševali, to vendar ne gre. Zato priporočam staršem več previdnosti in pazljivosti pri vzgoji otrok!

Polenšak. Poslušamo radio koncerte, predavanja, vremenske napovedi itd. Imamo v naši mali fari kar štiri aparate. Nismo v

strahu, če se nam kaj pokvari. Imamo tudi radio monterja, daleč na okoli poznanega g. Zgefa. — Zime letos tudi ne poznamo. Parkrat se nam je pokazal sneg, a je hitro spet izginil. Splošno pa ljudje dolžijo letošnjo nestalno zimo mnogih vratnih boleznih pri otrocih. Vse manj se oglašajo takozvana bolezen »falencija« med odraslimi ljudmi. — Zadnjega mrliča smo imeli 5 let staro Mimiko Lajh iz Hlaponec. Naj se veseli med angelci!

Polenšak pri Ptuj. Celih pet parčkov smo letos imeli in teh par novih gospodarjev hočem naštet. Tudi med temi nekateri prav radi čitajo »Slovenskega Gospodarja«, četudi samo novice iz domačega kraja. Mladi Vičar Ivan iz Hlaponec se je priženil na staro Planinšekijo, kjer jima gospodinja mlada Nežica iz poštene hiše Zuranove. Mlinar Alojz Vičar iz Bratislave je odvedel fletno hčerko Micho iz kmetije Tušova. Marija Vajda iz Strejca je obljubila večno zvestobo pridnemu fantu Antonu Janžekoviču iz Zamenc. Marija Kelenc iz Preroda je pa dobila za zvestega spremljevalca skozi življenje, Andreja Golob iz Tibavc. Martin Šumenjak iz Polenc je je mahnil tja nekam k Sv. Marku po mlado družico, s katero si mislita ustanoviti lastni dom pri Sv. Marjeti niže Ptuja. Vsem novoporočencem, katerih namen je skupaj nastopiti novo pot življenja, želimo mnogo sreče in zadovoljnosti!

Gajovci niže Ptuja. V naši vasi smo imeli pretečeni teden na štirih krajih gostije. Po daljšem času pa tudi smrt. Dne 22. februarja tega leta je umrl nagle smrti Martin bil delaven in skrben gospodar ter veren katoličan, ki je vestno izpolnjeval verske zapovedi. Pokopan je bil dne 24. februarja ob veliki udeležbi. Mir in pokoj njegovi duši in večna luč naj mu sveti!

Sv. Marjeta niže Ptuja. Kar 12 parov je bilo dne 24. februarja v tukajšnji župnijski cerkvi pred oltarjem. Naši veselji svatje pa so se zopet spomnili na potrebo nove bogoslovnice in so darovali na odlični gostiji Obrani-Bežjak 300 Din, na gostiji Petek-Klemenčič pa 135 Din. Posnemanja vredno! Bog plačaj! Novoporočanim pa v novem stanu mnogo sreče in božjega blagoslova!

Podvinci pri Ptuj. V cerkvi sv. Petra in Pavla v Ptuj se je poročil posestniški sin Alojz Repič in si je izbral za družico pridno Marijino družbenico Marico Zagoršek iz Podvinc. Poroka se je izvršila slovesno v razsvetljeni cerkvi ob navzočnosti številnega občinstva. Saj je bil ženin daleč okoli znan iz dobre Repičeve hiše. Mlademu, vzornemu paru kličemo prirčno: Na mnoga leta. Oba sta bila tudi dolgoletna naročnika Slovenskega Gospodarja.

Sv. Tomaž pri Veliki Nedelji. Pri volitvi člana v sreski kmetijski odbor je bil izvoljen Jernej Hojnik, župan občine Rucmancl. Hojnik je razumen in delaven mož, ki je duhove v občini pomiril ter se vedno trudil, da bi odstranil slabe navade, zlasti naklonjenost nekaterih za tožarenje. Mnogo se je tudi trudil za gradbo nove okrajne ceste.

Velika Nedelja. Poročil se je vrl mladenič Lovrenc Muhič, odbornik mladeniške Marijine družbe pri Veliki Nedelji s pridno Marijino družbenico Matildo Obrani iz Lahonc. Na veselju svatbi so gostje na predlog starešine g. Kranjc Martina, cerkvenega ključarja pri Sv. Tomažu, nabrali na domu neveste precejšnjo vsoto za domači društveni dom, na ženinovem domu pa za novo bogoslovnico v Mariboru 90 Din. Bog plačaj vsem darovalcem, ženinu in nevesti pa mnogo sreče in blagoslova v novem stanu!

Sv. Trojica v Halozah. Dne 23. februarja so nas naši pridni igralci zelo razveselili z lepo igro »Davek na samce«. Najlepša hvala gre našemu vrlemu g. organistu za njegov trud. Odkar smo dobili novega gostilničarja g. Vrhovnika k Sv. Trojici, se je vse predugačilo, namreč poštena zabava brez plesa in

godbe. Zelo smo ponosni na g. Vrhovnika, ker tako gostilno smo Trojčani že dolgo želeli.

Gornjegrajski srez. V torek, dne 24. februarja se je vršila pri tukajšnjem sreskem načelnstvu volitev predsednika sreskega kmetijskega odbora in volitev dveh članov v hanski kmetijski odbor. Za predsednika sreskega kmetijskega odbora je bil soglasno izvoljen g. Martin Steblovnik, župan in posestnik v Šmartnem ob Paki, v hanski kmetijski odbor pa gg. Martin Steblovnik, posestnik in župan v Šmartnem ob Paki in Franc Strucelj, posestnik in župan v Mozirju okolica. Kot namestnik je bil izvoljen g. Anton Kolenc iz Gornjega grada.

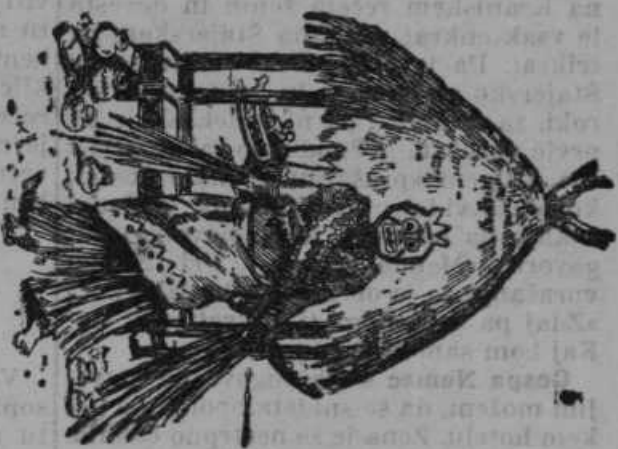
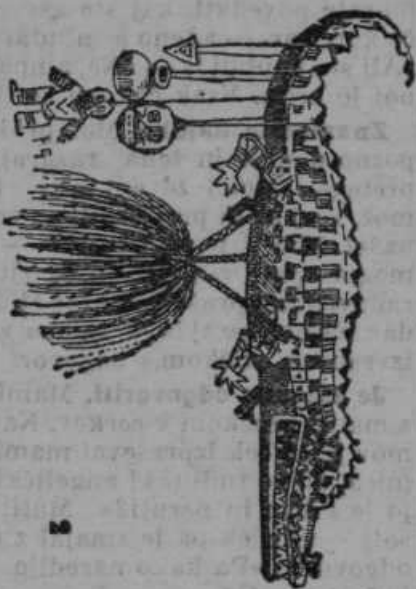
Sv. Lovrenc pod Prožinom. Izročili smo 19. tega meseca materi zemlji truplo pokojne Amalije Hrovat, županove žene, ki je po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu zaspala. Kako priljubljena je bila rajna, je pokazal tudi njen pogreb. Govornik je ob odprtem grobu omenil, da je bila res prava slovenska krščanska žena in mati, ki je skrbno v strahu božjem vzgojila pet svojih otrok ter je vestno in skrbno izpolnjevala božje in cerkvene zapovedi. Bodi ji Bog obilen plačnik, ostalim pa naše iskreno sožalje!

Sv. Jurij ob južni železnici. Milo so zapeli zvononi dne 23. februarja, ko smo spremili k večnemu počitku Ano Mlinar, po domače Vrankovo mamo iz Brezja na Stomu v starosti 82 let. Rajna je bila skrbna gospodinja in dobra krščanska mati. Njen pogreb se je vršil ob zelo veliki udeležbi ljudi. Ljuba mamica, hvaležno se vas spominjamo vsak čas. Vi pa v nebesih ne pozabite na nas.

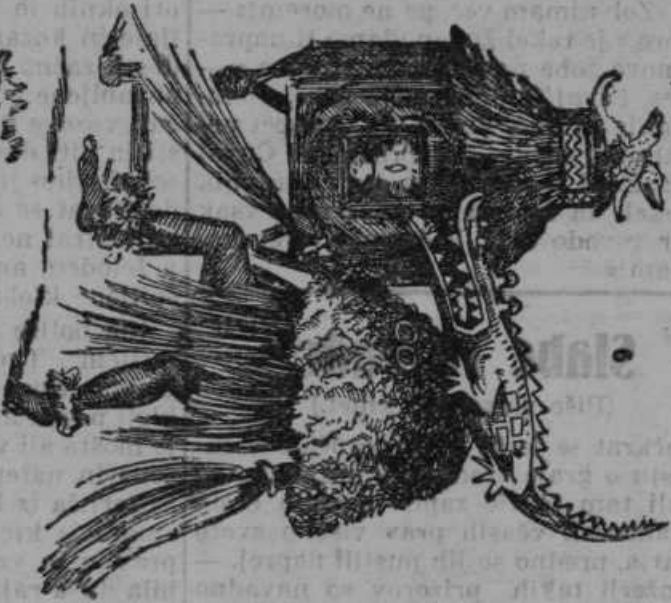
Planina. Dne 19. februarja se je Franc Gračner, posestniški sin in brat g. Ivana Gračnerja, bivšega uradnega ravnatelja mariborske oblasti, poročil s Tereziko Novak iz župnije Sv. Vid pri Planini. Poročencema obilo sreče in božjega blagoslova! Na gostiji so svatje za dijaško kuhinjo v Mariboru darovali 120 Din.

Pišce. Skriti smo ob vzhodnem vnožju Orliškega pogorja. Na tri strani ravno to pogorje zavira prometne zveze s sosednim svetom. — Vendar pa nas tudi tu dan za dnevom obiskujejo kakšni brezposelni potniki iz Zagreba, Celja in drugod. Tako seveda tudi agent od družbe iz Novega Sada s svojimi protestantskimi knjigami: Sv. pismo, Trpljenje Gospoda Jezusa Kristusa, Pot k resnici in drugimi ni smel izostati. Naši ljudje take ljudi že poznajo. Ker pa se je delal le tako pobožnega in govori, da je poslan od misijonarjev, so mu nekateri le nasedli. Ko so spoznali, da niso prave, so jih po večini sežgali, le nekateri, zlasti prijatelji — »Domovine« jih še skrivajo. Že prvič jih je siljal ta agent od naših zavednih ljudi toliko, da si sedaj, ko je prišel drugič, že ni upal več javno tržiti svojih knjig. Če se povrne še v tretje, bo imel še manj sreče. Vsa čast tako zavednim možem, ženam, fantom in dekletom! — V nedeljo, dne 23. februarja je priredila Kmetijska družba v Ljubljani za področje tukajšnje podružnice predavanje o kmetijstvu. Ker je tukaj vsak posestnik, bodisi veliki ali mali, vinogradnik, nam je g. Kafol z le njemu lastno živahnostjo podal smernice za umno obdelovanje vinogradov in o kletarstvu, g. dr. Megušar odvetnik v Brežicah pa pojasnila glede vinarske zadruge v Brežicah. Dve uri trajajoče zbiranje je zaključil g. Ivan Urek, načelnik podružnice in župan v Globokem s svojimi zanimivimi praktičnimi migljaji. Poslušalci, ki so napolnili največjo sobo v naši šoli do zadnjega kota, so vztrajali do konca ter se razšli s trdnim sklepom, da bočejo pri letošnjem obdelovanju svojih vinogradov vse nasvete uredništvu ter po možnosti pristopiti k Vinarski zadruzi, ki bo skušala našemu bizekcijskemu pridobiti pravo veljavo na vinskem trgu.

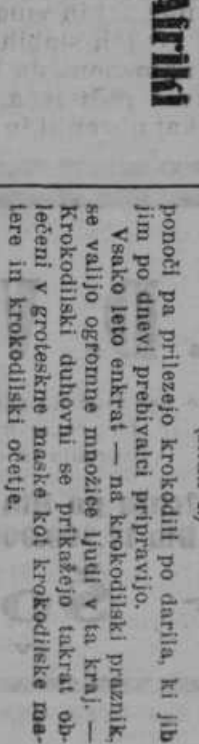
Dugaresa. Delavka iz tovarne v Dugaresi Genovefa Hamersak, doma iz Stojnce je v soboto pri pospravljanju kuhinjskega dela vrgla svoj tedenski zaslužek z drugima papirjem v peč ter užgala. Nesreče se je spomnila še le, ko je bilo že prepozno.

Češčenje Krokodilov

V današnji Afriki

Krokodil je, razen kače, žival, ki na bolj zapostuje domisljivo prebivalcev vročih dežel. — V Kropčic zvilu kača po svoji zvitosti je že pri starih Egipčanih veljala za znak rodovitnosti in še danes jo v tropskih deželah — v Afriki — čašijo nekatera črna plemena kot božanstvo. Povsod sta pa kača in krokodil posebej en zvrst hudega, pa tudi dobrega in srečnosnega.

Pravijo, da je češčenje krokodilov nastalo takole: V starodavnih časih so zamorskega kralja Menehe njegovi lastni psi napadli v jezero Moort. Priplaval pa je krokodil, vzal kralja na svoj hrbet in ga zanesel na breg. Iz hvaležnosti je zgradil Meneh na tistem kraju krokodilsko mesto ter je ukazal izkazovati krokodilom najvišje časti. V bližini je naročil napraviti svoja grobišča in čudovitih labirintov (zaprta hranevala balzamirana trupla krokodilov). Od tega časa naprej se je češčenje krokodilov razširjalo in ostalo do današnjih dni. — Postavljali so jim posebna svetišča, v katerih stanovalo svetle krokodile. Pred ta svetišča

jim prinašajo žrtev in darila ter se priporočajo njihovi naklonjenosti. Žene iz Nigerije se priporočajo krokodilom z darovi, (kokoši in drugo), da bi bile bolj rodovite.

(slika 3.)

spet drugi jim darujejo razne domače živali za srečo pri gospodarski delu.

(slika 1.)

Svojčas so darovali krokodilom ljudi, sedaj je baje tako darovanje nehale.

V krajih, v katerih in mestih, kjer čašijo kro-

kodile, je pri vходу v vae ali v mesto postavljena podoba krokodila iz lesa, ki opozarja prihajajoče na češčenje krokodilov v mestu. Za ne te podobe obesaajo polnički razna darila, da se prikupijo domačinom ali svetem krokodilu.

(slika 2.)

Pri Vakar, nedaleč od Binue je svetle ribnik, ki ima obliko osmice (8), ki je poln krokodilov. Po dnevi je obrežje polno žensk in otrok, ki zajemajo vodo iz ribnika. Voda ima baje posebno čudodelno moč. Po dnevi se kro-

kodile ne zmenijo za ljudi in tudi ženske in otroci nimajo nobenega strahu pred njimi.

(slika 4.)

ponoči pa prilezejo krokodili po darila, ki jim po dnevi prebivalci pripravijo.

Vsako leto enkrat — na krokodilski praznik, se valijo ogromne množice ljudi v ta kraj. — Krokodilski duhovni se prikazujejo takrat oblačeni v groteskne maske kot krokodilske matere in krokodilski očete.

(slika 5.)

Dostikrat je maska v podobi krokodila, po rokah, nogah in okoli telesa pa imajo sveže zeleno listje brijla, ki bi naj pomenilo, da tiste čudne postave prihajajo iz zelene vode — mlake.

(slika 6.)

Pred svetišči tako čudno maskirani duhovni plešejo svoje plesne in prednajo svoje prošnje krokodilom, ki s svojimi ostudnimi postavitmi prežijo v bližini na darove navzočih.

Hos čudne navade!